

Grönt ljus

Innan jag kom till flygvapnet gjorde jag min värnplikt på Kgl Kronobergs knästående infreg I 11 i Växjö och I 2 Karlstad, 15 månader totalt.

En sen höstkväll på I 11 gick det larm och hela "rementets" värnpliktsstyrka skulle ut på en bataljonsövning.

Vår pluton skulle agera som skyttepluton och plutonchef var en av de egna, kanske dageleven?

Bataljonsordern förklarade att lastbil med rött kräppapper markerade stridsvagn.

Innan vi cyklade iväg kom det ett tillägg till batordern: "Blått kräppapper markerar rött kräppapper!"

Då vi cyklade ut genom kasernvakten var det den första gången som jag sett vaktsoldaterna glada, de slapp ju ge sig iväg sen kväll, de var redan på plats för sin verksamhet.

Vi cyklade inledningsvis på asfalterade vägar, utan cykellysen, för att avsluta cykelmarschen på lindrigt sagt smal grusväg. Vi sitter av och vårt kompani rycker framåt på plutonsvis marsch.

Vår pluton skall ta ett torp och då vi i tidig gryning närmar oss skogsridån med ett framförliggande öppet fält ser vi torpet mellan trädstammarna och en lastbil med något som fladdrar i den snåla gryningsbrisen kring backspeglarna.

Då hör jag en röst: "Plutonchefen, vad är det för färg på kräppapperet?"

Jag hör svaret tydligt: "Vet inte, jag är färgblind, följ mig, FRAMÅT!"

Plutonen stormar och tar torp och lastbil, med en förskrämd värnpliktig chaufför.

Tommy Bolander en gång värnpliktig i det militära försvaret